

[Statsministeren.]

Nu siger baade det ærede Medlem Hr. Hasle og det ærede Medlem Hr. Kyed — idet de afviser forskellige af de Afsnit, der findes i Lovforslaget ud over Konverteringsbestemmelserne —, at det Afsnit, der drejer sig om en Renteudligningsfond, altsaa om en Krisefond for Landbruget, en meget rimelig og naturlig Foranstaltning, det modsætter man sig, og det ønsker man prøvet paa en helt anden Maade. Motiveringer er for begge ærede Medlemmer den samme, nemlig at det Afsnit har man ikke forhandlet om i Udvalget. Men hvorfor i al Verden har man ikke forhandlet om det i Udvalget? Det var jo det, man havde valgt dette Udvalg til. Det maa da være de Herrers Fejl, at de ikke har forhandlet det. Forslaget har jo foreligget, og Udvalget var nedsat for lang Tid siden. Der har virkelig været Tid nok til at forhandle om den Ting som om alle de andre Ting, som Forslaget indeholder. Men saadanne Realiteter har altsaa ikke Interesse for de ærede Medlemmer. Det er paa Udenværkerne, Slaget skal slaas.

Det er ogsaa ganske muntert at høre de ærede Medlemmer, baade det ærede Medlem Hr. Clausager og det ærede Medlem Hr. Kyed, nu frembære Landbrugets Krav, efter at Planer om vigtige Forbedringer i Landbrugets Vilkaar gennem et Aar har foreligget og er blevet forkastet, afvist eller saboteret just af det Flertal, der findes i Landstinget med sit Mindretal her i Salen. Og saa mener Venstre altsaa nu uden Blusel at kunne genoptage Kampen mod Renteslaveriet og det hele, for Sikring af Forrentningsevnen o. s. v. efter at have forkastet og medvirket til at ødelægge en Lovgivning, der virkelig bød betydelige Fordele for Landbruget. Jeg tvivler ikke om, at Ministeriet fremdeles vil søge at finde Midler, der kan hjælpe Landbruget, naar dette paakræves, thi vi ved jo — og dette er en god Grund til at fortsætte saadanne Bestrebelser —, at det er ikke Landbrugets Udøvere, der har forkastet det forelagte Forslag. Men naar det ærede Medlem Hr. Kyed og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Clausager taler om Sikring for Landbruget — det ærede Medlem Hr. Kyed talte om Kornpriser, om Sikring mod Nedgang i Kornprisen og Smørprisen o. s. v. —, saa bør de ærede Medlemmer dog erindre, at ingen andre i Samfundet faar en saadan Sikring. Andre Erhvervsgræne faar ingen Sikring mod Prisfald eller andre kriseagtige Ulykker, og Arbejderne endnu mindre. For disse gælder det netop, at Arbejdsløs-

heden saa vidt muligt udnyttes i Løntrykkeriets Tjeneste. Se det konservative Hovedstadsorgan, det ærede Medlem Hr. Hasles „Dagens Nyheder“, i Gaar; det viste en særdeles smuk Prøve paa, hvad man ønsker at sikre Arbejderne. Skal de arbejdsløse hjælpes til Arbejde, maa de absolut ikke faa den Løn, de har Krav paa, det var Indholdet af en Spidsartikel i „Dagens Nyheder“. Selv om man kun giver dem en halv Uges Arbejde, maa de dog ikke faa en halv Uges tarifmæssige Løn derfor. Det var Konservatisme i kynisk Renhed. Trods dette taler man om, at man skal sikre det besiddende Landbrug alt det, som man vil berøve andre.

Det ærede Medlem Hr. Hasle brugte jo den gammelkendte Udtalelse, at hele Sagen her skulde jo kun anvendes til at rumle videre med. Det ærede Medlem mener aabenbart, at naar de af hans Meningsfæller ledede Pengeinstitutter nægter at deltage i Løsningen af en Samfundsopgave... (*Christmas Møller*: Ogsaa Landmandsbanken?). Ja, det tror jeg, det er da mig bekendt, at en af de ledende Mænd i Landmandsbanken er et godt Medlem af Det konservative Folkeparti. (*Hans Thyge Jacobsen*: Ogsaa Hauge?). Jeg vil formode, at det ærede Medlem kan faa Ordet senere, om ikke for andet, saa dog for en kort Bemærkning. Men det er altsaa virkelig det ærede Medlem Hr. Hasles Mening, at naar Pengeinstitutterne modsætter sig at gaa ind i en Ordning, som Ministeriet enten selvstændigt eller paa Foranledning af et Rigsdagsudvalg forsøger at faa Pengeinstitutterne med til — Løsningen af en Samfundsopgave har vi anset det for at være, hvad Pengeinstitutterne altsaa ikke har ment var egnet for dem at deltage i —, saa skal Ministeren gaa. Det er dog en ejendommelig Logik. Den ligger noget fjernt fra Livets og Realiteternes Verden, men det gjorde jo adskillige af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte. Men foruden at camouflere, saaledes som det ærede Medlem forsøgte, var han dog ogsaa saa venlig eller uheldig — hvad det nu var — at komme til at afsløre Sandheden. Fra begge Sider har man klaget over, at forskellige Bestanddele i denne foreslaaede Lovgivning var kædet sammen med Konverteringen. Denne Klage er, som jeg alt har sagt i Forbigaaende, ganske uberettiget, thi hvad der er foreslaaet, angik Landbrugets Økonomi som Helhed, øjeblikkelige og fremtidige Økonomi. Lad os endelig ikke forsøge at bilde nogen ind, at Konverteringen alene er Frelse for det danske Landbrug. Det er,